

til den videre behandling af denne type salmonella. Disse har jeg modtaget her i løbet af formiddagen, men jeg har ikke haft lejlighed til at gå i dybden med dem. Det vil jeg gøre i de kommende dage.

Men jeg vil gerne rejse et principielt spørgsmål, som jeg nødvendigvis ikke har et svar på i dag, nemlig det principielle spørgsmål, som hedder: Er det det offentlige, som altid og til enhver tid skal træde til, når vi har sygdomme, som et erhverv vel i realiteten har det overordnede ansvar for at sikre ikke kommer til at medføre videre skade i miljøet og samfundet som sådan? Det er et meget vigtigt principielt spørgsmål, som ud over det principielle i realiteten også kan handle om et meget, meget, meget stort millionbeløb.

Sammenfattende vil jeg gerne sige til fru Mariann Fischer Boel, at forbrugerbeskyttelsen er i top. Den er vi sikre på at vi har styr på. Og som punkt to: Jeg har endnu ikke nået at komme i dybden med den indstilling eller det notat, som jeg har fået om DT 104 og den videre behandling af det. Det vil jeg vende tilbage til, når jeg har haft lejlighed til at dykke ned i det materiale, som jeg ved at jeg har modtaget i dagens løb.

Mariann Fischer Boel (V):

Jeg er da fuldstændig klar over, som ministeren også siger det, at så længe kødet bliver varmebehandlet, er der ikke nogen umiddelbar risiko for forbrugerne, men på lang sigt er det vel ikke den vej, man skal gå, når man vil prøve at komme den specielle salmonellatype til livs.

Med hensyn til de principielle drøftelser, som ministeren ønsker, om, hvem der skal betale for at udrydde den her salmonellatype, synes jeg da – som jeg også nævnte – at der fra slagteriernes side har været truffet nogle foranstaltninger til at afværge, at denne salmonellatype bredte sig.

Og så synes jeg, at det er en meget nem måde, ministeren kommer ud af spørgsmålet på, nemlig ved at sige, at ministeren ikke er nået at komme i dybden. Hvornår agter ministeren at foretage sig yderligere for at sørge for, at de her besætninger bliver saneret, efterhånden som man får konstateret sygdommen?

Fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen): Al ære og respekt for Danske Slagteriernes indsats i forhold til den her nye type salmonella; det vil jeg meget gerne give dem. Men man kunne

måske også vende spørgsmålet om og spørge: Hvis det ikke er erhvervet selv, som skulle tage sig af det, hvem skulle det så være? Det må jo først og fremmest være erhvervet, som er indstillet på at sørge for, at tingene er i orden. Sådan er det vel i de fleste forhold.

Til det konkrete spørgsmål vil jeg gerne sige, at jeg ikke på nuværende tidspunkt, hvor jeg endnu ikke har haft lejlighed til at læse det materiale, vil give hverken klokkeslæt eller dato på det, men jeg vil forsikre fru Mariann Fischer Boel om, at jeg vil gå hjem og læse det materiale, jeg har modtaget indtil nu, og jeg vil sørge for at komme til bunds i det, og når jeg synes, at jeg er klædt på til det, så vil jeg tage både en offentlig og en politisk diskussion om den videre håndtering af DT 104.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Når det nu drejer sig om DT 104, så er det jo et spørgsmål, om man skal opgive og sige, at den må vi leve med, eller om man skal gøre en alvorlig indsats og sige, at den skal vi fortsat være fri for.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om det ikke også samfundsmæssigt vil være rimeligt at sige, at denne type salmonella skal vi gøre en massiv indsats for at holde os fri af, bl.a. også fordi den har den smitsomme karakter, hvor den kan springe fra det ene dyr til det andet, og hvor den også er utrolig ubehagelig for os mennesker.

Så jeg vil gerne spørge ministeren: Hvis man går ind og laver en saneringsplan, vil der så også blive taget skridt til at lukke for kilderne? Det er jo en type, som vi bl.a. får fra udlandet, og det vil sige, at der også skal kigges på grænserne og på det næsten tilbagevendende spørgsmål, som jeg næsten ikke behøver stille, om Danmark som en veterinær zone. Men dette er jo i hvert fald også en god anledning til at stille dette spørgsmål, for hvis det offentlige skal gå ind og bruge penge på en sanering, så må vi vel også gøre alt, hvad vi kan gøre, for at undgå at få sygdommen yderligere ind i landet fra andre besætninger, og den findes jo i 80 pct. af besætningerne i England og Skotland.

Fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen): Jeg må desværre svare hr. Bent Hindrup Andersen på samme måde, som jeg svarede fru Mariann Fischer Boel: Jeg har modtaget et materiale her i løbet af formiddagen. Jeg har ikke haft lejlighed til at sætte mig ind i det på